

Negyedik évfolyam.

18-ik szám.

Szarvas, 1880 évi május 2-án.

SZARVASI UJSÁG.

Képes hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELOFIZETESI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hétenként egyszer, vasarnap.

Az előfizetési penzek, úgy a lap szellemi részét
illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra
címzettül.

A nylt térben minden garmondsor díja 25 kr.

HIRDETÉSEK

jutányos áron vétetnek fel.

A hirdetések az „Arpad” irodalmi és nyom-
dai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket el-
fogad Madrony és György hirdetési irodája Barátok
tere 3. sz. Athenaeum 1. emelet; továbbá A. V.
Goldberger, szervitátor 3. sz. a.



A tavasz tündére.

Szarvas 1880. apr. 29-én.

Lapunk hosszú idők óta buzgólkodott minden lehető módon az érdekelt közönséget a vasut iránt minél inkább hajlandóvá tenni és megküzdeni mindazon akadályokkal, a melyek a vasut létrehozása ellenében minduntalan felmerültek.

Most végre eljutottunk amaz örömteljes naphoz, a mely meghozta nekünk azt az igen öröndetes jelenséget, hogy végtére a vasútvonal hivatalos megnyitásáról és az ez alkalomból való impozáns ünnepélyességekről referálhatunk. s e naphon a jó eszme diadalát üdvözöljük, azon eszméet mely a maga tényeiben hivatva van Szarvas városát a virágzás magasabb fokára juttatni.

Sok oldalról jutott már kifejezésre azon gondolat, mely szerint mi egyes kiváló egyének buzgalmának, vagy pedig a magas kormány jóakarátának köszönhetnök e nagy fontosságú intézmény létrejvetelét.

Mi uraim készségesen elismerjük e tényezők üdvös közrehatását es szívesen is szavazunk köszönetet érte; de egyet ne feledjünk ki a dologból.

A szarvas-mezőturi vasut létrehozásában a leg-

főbb érdem magáé Szarvas városáé. Szarvas város művelt és felvilágosult polgárságáé azért, mert nehéz küzdelmek után készséggel hajlott azon nagy anyagi áldozat meghozatalára, melyet a vasut létrehozása igényel. Tagadhatlanul legfőbb érdem illeti tehát azt a közönséget, amely minden félreértés és pártviszályokból kibontakozva, fel tudta fogni az anyagi és szellemi cultura egyik legnagyobb horderejű intézményének hasznát és nem késett meghozni érté az áldozatot. Ha tehát a toasztok és pohárcsengések vig zaja el is hangzott immár, nekünk meg lesz engedve az, hogy hő ödvívánatunkat tolmácsoljuk azoknak, akik nem csak lelkesedni tudtak egy szép eszméért, hanem annak nagy áldozatok árán érvényt is szereztek.

A vig lakomán összecseengtek a poharak, az öröm zaját hallatta a zsúfolt néptömeg. — Bémünk a hallott szép szavak egy magasztos érzés visszhangját keltették. Jól tudják uraim, hogy szegény hazánk életfáján mennyire veszélyesen rágódnak a nemzetiségi küzdelmek férgel. A loyális magyar nép készséggel nyújtá a különféle ajku népeknek mindenkor a kenyeret és szabadságot. De legujabban is, a mikor a kétségbeesés mámorával küzdött a magyar elnyomóival, a szerb, oláh, sokhelyt a német polgárok ellenünk fordultak és megsebzették a magyar szívet fájón, mérgesen. De a nemes magyar nép

F Á R C Z A

Egy szerelmes történet.

— Irta Jules Janin. —

Este hét óra körül volt, midőn már a feljövő hold sugarai előmlenek lassu rezgéssel a tájon, s szelid összeütkezésbe jönnek a lemenő nap bucsut lövelő sugaraival. A munkások házaik előtt vártak az enyhétadó alom e jövetelét, mely nem hagyott magára sokaig varni, hisz munka jart előtte, midőn körülbelől felet tevők meg utunknak. Egy jó módu házban akartak engem elhelyezni. Képzelenek maguknak egy nagy-nagy galambházat, melynek tetőzete felmagasodik, és csuesban végződik, mint a Sganarelle kalapja, s egészben a nyu alom és a tisztesség benyomasát teszi. E háznak nem volt csak egyetlen földszintes szobája, két ágygyal belsejében. Az egyik az öreg Marguerite anyóé volt, a másik a yban éjjelenként az ő fiatal unokahuga pihente ki a nap fáradalmait: a Fanchon. Igen, az ő neve egyszerűen Fanchon. Én nem rontom el a báját, szép barna lány, mely így fűződik nevedhez leghivebben: én előttem te mindig Fanchon maradsz.

A sebesült embert mindig bizonyos költői ragyogvány veszi körül; nem tudom, az-e ez, mely fájdalomban nyilvánul, s nyílt bepillantást enged érzelmeibe, azért őszintébb s megnyerőbb, — annyi bizonyos, hogy a sebesülthöz vonzódk mindenki s látta bar valaki először, olyan gonddal apoja, mintha mar ismerte volna évekkal ezelőtt. A sebesült olyan nehéznek érzi fejét, a gondolatok összefűződnék

sebe fájdalmas érzeteivel, s midőn együtt átbizseregnék az egész testen, oly szerü rangást okoznak, mely az alom csalódásához hasonlít. Ilyen érzelmekkel szállítottak engem is agyamba. Az egyetlen szoba két nyugvó helye közé helyeztek egy harmadkat is. S így nekem Fanchon oldala mellett lehetett aludnom. Boldog ember! Ez a sebesült első privi légiuma.

Az első szükségletek kielégítése után visszavonult minden, és hagytak engem aludni.

Sebesült állapotom daczára álmom volt, a szerelem mecitt sult álma. . . . S ez talán szebb volt, miat Helen unokanővérem szelid tekintete.

Ime az alom:

Körülbeül egy óráig feküdhettem, a szobában néma csend uralgott; a hold világa besüött a tetőn keresztül bejött az ajtón, beömlött az ablakon, a téglákon át. A kémenyen mindenütt. Elárasztott a holdsugár. Érzelveim uraltak minden gondolatomat, s elragadtak azt képzeletekre, tervek szövésére. Nem aludtam csak félszemmel; a másikkal néztem és láttam. Csendesen, halk tipegéssel lépett szobamba két nő, kiket eddig még nem láttam, az egyik öreg, a másik fiatal; emez viruló úde arczu, halvánv és elasztott a másik; fehér ősz haj köríté ranczos homlokát az egyiknek, míg a másik s ép fejről dus fekete haj omlott alá karcsu nyakara, mely fehér és sima volt, mint az elefántcsont.

— Jó estét Fanchon! monda az öreg asszony halkkal.

— Jó estét nagymama! felelt Fanchon.

S a két ő, kiknek minden porczikája oly annyira kü-

megújulva és megerősödve nem fordult ellenük véres megtorlással; ellenkezőleg, a békés fejlődés nyugalmában türelemmel és szeretettel kívánja meghódítani mind e testvéreket a magyar szent állameszmének. A magyarok Istene adja meg, hogy sikerüljön e nagy munka.

Ne feledjük, hogy Békésmegyének is van körülbelül 60 000-nyi tót ajku népe. De ilyen tótokat sokat adjon az Isten a magyar hazának. Szívben és nyelvben magyarok ők már. A magyar elem gyűrűként veszi őket körül és ők készséggel fogadják el annak nyelvét és szokásait.

Szent és magasztos hivatást teljesítünk mi Békésmegyében! Józan türelem és békés társadalmi érintkezés útján nyerjük meg szláv ajkú polgártársainkat a magyar eszmének. Hogy ez mennyire sikerült már nekünk, mutatja Szarvas város példája. 1848-ban a szent szabadság küzdelmében a szarvasiak háromszoros sorozás útján küldték dalias ifjúságukat a szabadság zászlója alá és amidőn az alvidéken a ráczok földönfutóvá tették a magyar népet, száz nyomorult családot fogadott akkor a szarvasi tót nép vendégszerető kebelébe.

De jelenben is készséggel fogad el népünk minden olyan eszközt, a mely őt azon büszkeségéhez vezeti el, hogy magyarnak vallhassa magát.

Mínt hogy pedig vasutunk a szomszéd magyarázóknak egymástól, oda jöttek atyamhoz, atölelték egymást, és ismétlék: jó estét!

Sok hü viharzott már el fejem fölött az évek sorával, mindennek elfeledtem az emlékét: de arról el nem feledkezem soha, minő két csók érinté ekkor homlokomat. Lehetetlen azok hatását olyan hüen visszaadni, mint kellene: fagyasztott az egyik, mint a jég, s tüzet öntött belém a másik; agyam jobb oldalán állott az öreg asszony, balján a lány oly szépen, s olyan halaványan. S az egyik csók, mely megijesztett, a másik, mely a szerelem bolondjává tön egészre, — nagyon összeütközött érzelmeimben.

A két nő letérdelt. Az öreg asszonymnak májdnem egész alakját láttam: reszkető sovány karjait, sárga kezéit, meg görbült testét. Fanchont csak részben szemlélhetém: fehér nyakát, aláömlő haját, vállait, s kacsóit, melyek imára kulcsolvák. Aztan hallottam az ajtatos susogást, melylyel az imákat szokták elmondani. S a két nő ajkai imádkoztak én értem, főlshajtanak néha, s néha lecsüggesztve fejüket, könnyörögtek tovább.

Nem tudtam már tovább uralkodni magamon. Lehunytam szemeimet, s főlshajtottam. Fanchon rögtön fölugrott s mellettem volt.

— Mi baja van önnek? — mondá oly érzéstől remegő hangon, mintha imáját folytatta volna. — Fáj talán valahol?

— Égek, — mondám Fanchonnak.

M gfogtam kezét, s érezhette miként égek.

Az öreg asszony is megszakítá imáját, s hozzám jött.

— Fazom, — mondám neki.

Megfogta a kezemet, s érezhettem rajta, hogy hideg, mint a jég.

rokkal való békés társadalmi érintkezést nagyban elő fogja mozdítani: tehát a magyarosodásnak is egyik eszköze lesz.

Mi tehát újjongva üdvözöljük azt, mint a magyarság szent törekvésének egyik igen alkalmas eszközét!

A vasuti lakomán is — egyet kivéve — csupa magyar beszédeket hallottunk. És a nép, az lelkesen kiáltá reá az „éljen“-t. Szép és dicső jelenség ez uraim, nyilván arra vall, hogy népünk érti és átérzi a magyar szót és magyar ígét. Végteré üdvözölnünk kell még azon örvendetes eseményt is, hogy a vasut közhasznú intézményének ünneplésekor háttérbe szorult minden politikai felekezethez és pártállás.

Városunk jóléte mindnyájunk közös üdve.

A szarvas-mezőtúri szárnyvasút megnyitási ünnepelye.

A lázas izgatottsággal várt nap — a szarvas-mezőtúri szárnyvasút megnyitásának napja végre érkezett. És ezzel ténynyé vált egy 25 ezernyi lakosságú város polgársága nagy többségének évek óta táplált régi vágya s be van töltve egy városunk haladását gátló szükség. A mai nap ünnepélyessége inpozans kifejezése volt annak az örömmek, melyet érez a szarvasi polgárság zömének az a része, mely saját boldogulását, — a „köz boldogításában keresi

S csakugyan úgy volt, hogy égtem is, faztam is egyszerre.

A két nő megsimogatta homlokom, s én éreztem, hogy el fogok aludni újra...

Elaludtam májdnem ringatva az öreg asszony hosszas lélekezete, s a szép gyermek halk pihegése által.

Milyen boldog voltam! Soha sem éreztem magam ily jól az udvarna, vagy a Brunswick-uradalomban, vagy a Wolfenbüttel hercegek között.

* * *

Engedjek meg, hadd beszéljek erről az első szerelmemről. Fanchon fiatal élelkű leányka volt, karsu és csinos; engem gondozott, figyelt sebére, s megszakítá álmát éjjel, hogy inni adjon nekem, ha elfogott a laz. Lassan gyógyultam és Fanchon nem veszté el türelmét. Midőn már fölkelhettem agyamból, Fanchon készséggel ajánlá föl támogató karját, melyre támaszkodva léphettem a szobában nehányat. Nagyon nehezen ment eleinte. Az alatt pedig beszélgettünk mindenféléről. Ő elmondta nekem, a mit csak tudott arról a kis körről, melyben élt; beszélt a spanyol lovagvárak élményeiről, s kaczagott, néha sirt is, máskor örült.

— Vigyázz Fanchon! — még elejtesz.

Három hónap lefolyta alatt ő volt vigasztalásom, boldogságom. Segitettem neki az öltözködésnél. Én tartottam a tükröt, ha meg akart igazítani valamit arca körül, én adtam át neki a szallagot, melylyel haját kötötte csomóba, s én segédkeztem az őv felkötésében, melylyel karsu derekat körülfonta. Fanchon elfogadta szolgálataimat mindegyik magyarázat nélkül, valamint örömmel segített rajtam ő is.

Ezrekre menő nép lepte el a pályaudvart és környékét már a déli órákban. A kereskedő bezárta üzletét, a mesterember ott hagyta műhelyét, a földműves felvette ünneplő ruháját, hogy jelenlétével is sanctiót adjon annak a műnek, amely lehet talán terheket róv rá, de előmozdítandja a város összes érdekeinek ápolását. Hölgyeink, kik számos alkalommal megmutatták már, hogy tudnak lelkesedni a közérdekéért: koszorúkkal kezökben várták a vonat érkezését. Végre délután 3 órakor a fellobogózott, s koszorúzott vonat berobogott az induló ház elé, magával hozva a kiküldött vizsgáló bizottság tagjait, s néhány érdeklődő vendéget a fővárosból.

A bizottság tagjai a következők voltak: Madarassy Pál, pénzügyminist. államtitkár, Ronsberger Benedek a tiszavidéki vasút igazgatója, Rindskopf főfelügyelő, Görgői János, a tiszavidéki vasút jogtanácsosa, Kovács Lajos vasúti főfelügyelő, Kilényi Hugó, a bizottság vezetője, Dorogsági Dénes, ke. esk. minist. titkár, Kacsóh Lajos titkár, Móricz Pál városunk képviselője és a tisz. vid. vasút igazgató tanácsosa, Pumi József, királyi főmérnök, Salacz Ferencz és ifj. Jancovics Pál mint Békésmegye küldötte. Mint vendégek jöttek: Zsilinszky Mihály, orsz. gy. képviselő, Sipos Orbán, kir. tanácsos, Jász-nagy-kun-szolnokmegye alispánja.

A megérkezésnél a város bírása Baltazár Lajos üdvözölte meghatott hangon a bizottságot, mint a város vendégeit; Móricz Pál orsz. képviselőnk rövid szavakban köszönetet mondván, — a bizottság hozzá fogott a pályaudvaron levő épületek megvizsgálásához, s azok fölött meglegedését fejezte ki.

A bizottság megvizsgálván a pálya udvarán levő

Néha nagyokat nevetett ügyetlenségemen, s bölcs oktatókat adott: miként járjak el toillette körül.

Ha valaki azt mondta volna Fanchonnak: „Fanchon, az ön szobalánya egy előkelő német főúr,* — Fanchon, bizonyos vagy k benne, nem törődött volna vele.

Nem tudtam már érzelmeimen uralkodni, ennyi kísértésnek ellen nem állhattam. Szinte ellenemre, egész valómat uralta ez az édes érzés.

— Jó estét Fanchon! — mondtam neki minden este, s ő sohasem hunyta le addig szeméit, míg nem felelt köszönetemre: „jó estét!“

Tizenöt nappal első sétánk után Fanchon nem volt többé olyan nyugodt, alma nem volt rendes: nem aludt el mindjárt imája után, csak sóhajtozott s nyugtalanul forgolódott fekhelyén; néha sirt is, máskor meg fölnevetett szakgatottan; reggel midőn felébredt, szeméi körül vörös karikák voltak, s ő halvány volt, olyan halvány, mint egy nagyvilági hölgy.

— Talán beteg ön Fanchon?

Fanchon nem felelt semmit; fejét lecsüggeszté, mintha valami nagy bánata volna, szeméiben könnyük ragyogtak, aztán elnevette magát. Látni kellett, hogyan tudott szomorodni, s miként lett hangulata egyszerre vig. S én elfeledtem ekkor Fanchont homlokon csókolni.

De szomorúsága már-már anynyira nőtt, hogy nekem aggodalmaim támadtak. S valóban, ha csak egy kissé figyelmesebben vizsgalom a dolgot, úgy viseltem magam irányában, mint egy csábító. Pedig én nem akartam durva kézzel megrontani az ő ártatlansága himporát: s nem akartam szívében olyan érzelmeket felkölteni, melyeket talán a keserű csalódás könyveivel kellend megfizetni.

épületeket, letelepedett a gabna szinben terített asztalokhoz, melyek mellett már körülbelől 500 ember foglalt helyet. Az első toasztot városunk bírása Baltazár Lajos mondotta, emelve poharát a város felvirágzására s az egyetértésre. Után Zsilinszky Mihály Moricz Pálra, mint a tiszavidéki vasút igazgató tanácsosára emelt poharát. Móricz Pál elhárítván magáról minden érdemet, éltette Szarvas város áldozó közönségét, a Tiszavidéki vasút igazgatóját, Szapáry Antal grófot s a kormányt. S a c z F e r e n c z szolgabíró Szarvas város áldozó közönségére, Békés megyére, s a kormányra ürité poharát. Pöl Dániel, városunk főjegyzője Mező-Túr városára emelt poharát, — mert ugymond — ha Mező-Túr városa jó karban tartotta volna országutját, mely egyuttal a mi közlekedési vonalunk is volt, — Szarvas város közönsége tán még hosszú idő múlva sem érezte volna magát indítatva arra az áldozat készsége, melylyel a most már teljesen elkészült művet létre hozta. — Dr. Télessy József járás-orvos, igyekezett eloszlatni azoknak az aggodalmát, a kik kétkednek a vállalat sikerében, s nagyon nagynak tartják azt a terhet, a mit a város áldozatkészségével magára vett. — Glazner Armin orvos föl nyelven az adózó polgárságot éltette, mint a mely a városra e vállalatból származható terheket viselni fogja.

Az ebédnek s a számtalan pohárköszöntésnek az est vetett végett. A bizottság tagjai nagy részben még az nap külön vonaton vissza utaztak Budapestre.

A nap élményeit rögtönzött tánczvigalom fejezte be, mely a „Bárány“ vendéglőben rendeztetett táncz-

Ezeket gondolva, meglehetősen szigorú erkölcsi prédikációkat tarték magamnak. Sőt gyávasággal is vádoltam magam, mert nem is mertem szeméi közé nézni Fanchonnak, megfogni kezét, s azt mondani neki: — „Fanchon szeretlek.“

Bátortalanságommal legalább fölért eljárásom erénye. Azzal altatgattam el az önkényt feltoluló vádakat, hogy az egyiknek hiánya a másiknak lételét bizonyítja. De ez alatt érzelmeim fejlődése más irányt vón. — „Ha csak bátorságom volna!... — sóhajték föl. — Igen, lesz bátorságom, és feleségül fogom venni ezt a kis paraszt leányt: Fanchon, meg fogom kérni kezédet anyadtól... Rajta Frigyes, bátorság! boldogságod legyen szemed előtt első scrbán feledd el a fényes, de hideg nevet, melyet viselsz; a gögöt, mely sajatod; s térj a természetesház, a széphez, az ártatlansághoz.“ — Így beszéltem magamhoz naphosszant, e gondolatok tölték el fejem, s ezek foglalták el, s részben el is üzték — almaimat. S végre én is kezdtem nem aludni, mint nem tudott a udni többé Fanchon. S ha nagy nehezen behunytam szeméimet rövid időre, iszonyuan kintoztak. Előjötték sirjaikból őseim, a pánczélos, fegyveres lovagok, a régi nemes vitézek, s ez a régi hadsereg rám dült, karjaimra feküdt, kezeimet szorongatá, ráncszedett térdeimre, s mind azon könyörgött, hogy ne becsstelenítsem meg e házasság által a nemesi vért, ne kövessem el e méssalliance-ot. Oh, mennyire terhemre voltak önök nekem, Wolfenbüttel herczegek!

(Vége következik.)

kedvelő fiatalságunk által. A táncvizgalom esti 9 órától reggeli 4 óráig tartott nagyszámu, díszes közönség részvétele mellett. A négyeseket 40 pár tánczolta, s az egész mulatságot lankadhatatlan jókedv jellemezte.

Igy ünnepelte meg közönségünk a város nagy napját, mely annak életében nevezetes, nagy horderejű forduló pontot képez.

H I R E K.

— **A huszárok** pénteken, ápril hó 30-án, érkeztek Csabáról városunkba, hol két évig lesznek elszállásolva. A század részére kaszárnya-helyiségül a Mázor feleház rendeztetett be.

— **A vasút megnyitása** alkalmából a bejáró bizottsággal együtt Zsilinszky Mihály gyomai országgyűlési képviselő és Zsilinszky Endre lapszerkesztő úr is körünkbe érkezett, s pár napig városunk vendége volt. Ugyanesak ez alkalomból Gróf Károlyi Lajos és Gyula grófok szentisi birtokaik látogatását városunkon keresztül utazva ejtettek meg.

— **Hymen.** Nyácsik Soma önyösen ismert szarvasi fiatal kereskedő f. hó 4-én tartja egybekelési ünnepélyét Mázor Vilma kisasszonnyal. A frigyhez jó kívánatainkat fűzzük.

— **Meghívó.** A békésmegyei régész- és művelődéstörténelmi társulat f. évi május 9-én délutáni 5 órakor Gyulán, a megyeház dísztermében nyilvános felolvasással egybekötött gyűlést tart, következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó beszéd, Göndöcs Benedektől. 2. Thaly Kálmán egyeletünk tiszleletbeli tagja, felolvasást tart „A szent-andrási csata és Gyula ostromáról 1705-ben.” 3. Zsilinszky Mihály, olvas a békésmegyei jakobinus mozgalomról 1795-ből. 4. Haan Lajos bemutat néhány érdekes régészeti tárgyat. 5. Elnöki zárszó Göndöcs Benedektől. (Zártülésben tárgyalatni fognak a folyó ügyek, jelesül: titkári, muzeu-női és pénztárnoki jelentések s netalán indítványok.) A társulat ülésén megyénk művelődés ügyének minden barátját szívesen látjuk s arra ezennel tisztelettel meghívjuk. Gyulán május 1. 1880. Göndöcs Benedek elnök. Zsilinszky Mihály, főtitkár.

— **Braun Jakab** ur család körében kedves ünnepet ültek e hó 29-én. Városunk egyik szép és kedves jelenségét, Braun Katicza kisasszonyt vezette oltárhoz Perlusz Sándor váci kereskedő. — Esküvő után kedélyes vacsora következett; csakhamar vig tánczra perdült az ifjuság, ami csapongó jókedv mellett viradtig tartott.

— **Moricz Pál** ur, városunk orsz. gyűl. képviselője a vasút megnyitási aktust megelőzőleg a pályaudvarban mult hó 29-én beszédet tartott választóihoz. A beszéd elején a t. képviselő ur a vasut áldásos következményeit fejtegette s a szállítási differenciákból kimutatta, hogy a nyerendő haszon bőven kifizeti az esetleg fizetendő garanciát. Majd áttért a politikai élet eseményeire, melynek főbb kérdéseit sorra szelöztette. A beszéd végén a választók élénken megéljenezték a t. képviselő urat.

— **Vizbefut.** Egy Molnár Pál nevű 12 éves iskolás gyermek apr. 26. a betlehem-városrész alatti kubikokban fürödvén, oda fulladt. Ezen évenként ismétlődő sajnos esetek arra ösztönözhetnek rendőrségünket, hogy állandó partörököt alkalmazna a Körös mentén városunk alatt, kik a szabadban való fürdést megakadályoznák.

— **Mező-turi hírek.** A mező-turi zendülés ügyében az alispáni vizsgálat e hó 17-én befejeztetven, az elfogottak szabadon bocsájtattak s a vizsgálati iratok a karczagi kir. törvényszékhez terjesztettek be. — Az elfogatást többen kikerülték, kik akkor jöttek haza Turra, midőn már az alispán székhelyére távozott. — Érdekes jelenet fordult elő a gáton, midőn a polgári biztosul kiküldött alkapitány, Jóna János ur egy század gyalogsággal a gátat birtokába venni akarta. Előállott ugyanis az alsó résznek ügyvéde, s kijelentette, hogy „protestál.” Mire a polgári biztos, ki különben kir. honvéd százados, katonás humorral kérde: „Talán csak trefal fiskális ur, mert lássa, nekem egy századom van, s így ellentmondását csak úgy vehetem komolynak, ha protestatiója mellé szinte egy század katonát állít.” — A viz az alsórészi vízközön már mindent tönkre tett, sőt a felsórészi vízközön is kitért, s daczara, hogy a nagymérvű átvágáson roppant sebességgel ömlik a Körösbe, a felsórészi Berettyóban maig sincs nagyobb apadás 150 centiméternél. — Hogy az alsórészi vízközt az első napokban ily mérvben elaraszította a Berettyó, annak a körösi „Turtó gát” késedelmes átmetésze volt az oka, mellyel az illető mérnök ígérete ellenére 24 órát késelt s így a „Herülő gáton” átzuduló viznek lefolyása nem lehetett. — Ez minden esetre intő példa volt Mező-Turnak arra, hogy ne akadályozza tovább a hortobágyberettyóvidéki társulat által tervezett turi Berettyó csatorna kiásatását. — Az ápril 24., 25- és 26-án megtartott mező-turi országos vásár a lehető legsilányabbak közé tartozott, a baromvásár, mint az áruvásár igen ritka volt, s daczara az eladóra hozot áruk csekely mennyiségének, a kereslet még ennek sem felelt meg. — Tűz. játékból. April 28. d. e. 11 órakor Pap Sándor mező-turi lakos apró gyermekei játékból főztek a szalmás ölben, míg hon levő apjuk betegesen feküdt. A tűz csakhamar lett a helyzetnek s belekapott két szomszéd háza is, melyek közzül egy teljesen elhamvadt, míg a másikat sikerült a gyorsan érkezett oltóknak kétfelé vágni s így a tűz tovább terjedését meggátolni. Legnagyobb szerencse hogy szélesend volt, különben a sűrűn eső száraz nádfedeleket nagyobb területen megmenteni lehetetlen lett volna. Ez alkalom ismét eszébe fogja juttatni az előljároságnak, hogy mindenkit víztartó állítására kötelezzon, mert míg egy-egy tüzeset elő nem adja magát, erről nem igen szoktak gondoskodni a lakosok. — **A d i s z k e r t** és sétatér Mező-Turon, melynek hiánya rég érezhető volt, most már munkában van, a város műkertész tart s Bolváry Antal ur szomszédjábani téren sétatért készített s úgy itt, mint a temető mellett nagyobb kiterjedésű leendő díszkertben a befásítás már kora tavasszal megkezdett. — **Ü d v ö z i t é s k a r h a t a l o m m a l.** A plebánus Mező-Toron annyira hiszi isteni küldetését e földön, miszerint n-hogy hívei magyar éneklés által paradicsomi jussukat elveszítsék, most gyümölcs-oltó Boldogasszony napján a szertartás latin nyelven vihetésére a hatóságtól rendőri fedezetet kért és kapott a templomba. — **A z i s a m u l t** hónapban történt a plebánussal, hogy midőn a gyászmenet a temetőbe érvén, reá kezdett a „Paradicsomba vigyenek az angyalok” halotti énekre, a Plebános ur segédletével visszafordult s haza ment. De még is szép, hogy a szentelt vizet oda adta az elkárhozott menetnek csak ő nem akarta az éneket ezen az eretnek magyar nyelven hallani. — **K á n t o r j á n** is kifogott a téri ember. Az is itt történt, hogy a kántor az iskolai gondnok két leányának haragjában biz n megvallotta, hogy inkább apjuknak két borjút tanítja meg, mint e két bóbítás babút. Az öregnek se kellett több, előhívja kanaszát s elküldte két borjuval a kántorhoz, no meg négy frtot is adott a kezébe, hogy a tandíjját is fizesse meg a borjukert.

— **Halaló-ás.** Városunkban általános megdöbbenést keltett azon szomorú hír, melyszerint Petőfi István, a Gest-család gazdasági főtisztja, a halhatatlan költő testvéröccse, f. hó 30-án, reggel, hirtelen elhunyt P.-Csakón. A halál egészen váratlanul ragadta ki a fáradhatlan jeles férfit tevékenységi köréből, élte délpontján, 54 éves korában. — Petőfi István egyike volt az Alföld legkitünőbb gazdáinak. Szervező képességét a Geist család nagy területű birtokai fényesen igazolják. Ifjabb korában a költészet terén is sikerrel működött, s mint hazafi, végig küzdötte szabadságharcunkat s a nemzeti ügyért fogságot is szenvedett. — Vele, kinek utódjai nem maradtak, a Petőfi-család végkép kihalt; de elele mindenben méltó volt a halhatatlan névhez, melyet viselt, s mely emlékét megőrzi. A gyászestéről kiadott jelentés így szól: „Özvegy Geiszt Gáspárné a maga, és gyermekei nevében őszinte részvétellel tudatja régi hű és sikeresen tevékeny főtisztjének, Petőfi István tisztartó urnak, folyó hó 30-án reggel, élte 54-ik évében, szívszélhűtés következtében történt hirtelen halálát. Az elhunytak földi maradványai május hó 2-án, délután 5 órakor fognak a csákó-pusztai sírkertben örök nyugalomra tétetni. Áldás és béke hamvaival.”

— **Kolumbácsi legyek** Dévát és környékét meglepték a kolumbácsi legyek. A tapasztaltabb gazdák már előre félték tőlük, mint a száraz idők itten nem épen ritka vendégétől — apr. hó 26-kán beköszöntöttek roppant nagy számmal; megrohanták a mezőkön levő marhákat. És csak pár óra alatt is igen nagy pusztítást vittek végbe a dévai marháknban, különösen a bivalyokban. Déva utcait már több fedi a hazatérő és utközben elhulló szegény párákból. Ha eső nem lesz nagyobb mérvű pusztításoktól tartanak.

— **A bosszu.** Tabon apr. 20 este Lukács József odavető eszmadia mester bosszúból felgyújtotta Horsa Pál tabi polgár szőlőhegyi hajlékát; a tűz belekapott a szomszéd hajlékába is, s mindkettő teljesen leégett, azonkívül a készletben volt edények is elhamvadtak. E borzasztó tette Lukácsot az indította, hogy a mint az utp délután Horsa szőlőjében több társával mulatott, egyik társával összeveszett, ki őt egy karróval megverte. — Lukács szó nélkül távozott a hajlékból, azután a szőlőhegy előtt elterülő gyepre lefeküdt és bosszút forralt Horsa ellen az rt, mert ez mint házi gazda nem kelt védelmére. Midőn besötétedett, visszament és a hajléknak zsuppal fedett tetjét meggyújtotta, s aztán elszaladt.

— **Rövid hírek.** A királyi pár május 4. érkezik Budapestre. A király május 9. visszautazik Bécsbe, a királyné azonban még néhány napig Budán marad. — Az akadémia tagjelöltjei soraiban gr. Széchenyi Béla s gr. Zichy Ágost is van. Az előbbi kínai, az utóbbi japáni utazása folytan. — Az operaháznál, a pályázók között csak Engel s Dumaiszky szobrászok nem kaptak munkát. Összesen 16 szobor készítenő, melyek Huszar Adolf, Szász Gyula, Kiss György, Brettyánszky, Strobl és Donát szobrászokra bízták. — Ecsy László b.-fürdői fürdőigazgató felkérte a közlekedési minisztert, hogy az idény alatt mersekelt aru menetjegyeket engedélyezzen. A miniszter megígérte, hogy megteszi, a mennyit lehet. — Kincsemet baj érte s jelenlegi idényben nem fog futni. Egy két éves csikó a napokban megugrta, mi daganatot okozott. A daganat elhalt, de Kincsem most is sántít. Azt hiszik, hogy kismérvű esonthatadást szenvedett. — A nemzeti színházban Csiky Gergely Mukányi vigjátéka a bizottság által egyhangulag elfogadtatott. A vigjáték októberben kerül szítre. — Pellagits agitátort, ki felségseretes miatt elfogatt

és Németbojnal megszökött, a mult napokban Vukovárot újra elfogták és erős őrizé tel Petrinjébe kísérték.

— **Nagyszerű ajándék.** Somogyi Károly esztergomi kanonok Szeged városának ajándékozta 60.000 kötetre menő könyvtarát. Az alapító-okmányban a nagylelkű adakozó még 1000 frt évi járulékot is biztosít a könyvtár fentartási és gyarapítási költségeire, kikötvén, hogy Szeged városa e célra legalább ugyanennyit fordítson minden esztendőben. A város már helyet is jelölt ki e gyűjtemény számára.

— **Virág Benedek** felszázados elhalálozásának jubiláris megünnepléséhez Somogyban nagyban készülnek. Tervben van a költő összes műveinek új és teljes kiadása. Az ünnep idején Somogy megye összes népiskolái megkapják Virág népiesen írt életrajzát arcképével, egykori lakhelyének és sír-emlékének metszetével, hogy így a nép gyermekeinek is alkalmuk nyíljon kezeletesen megismerni a megye iki ünő fiát. A felmerülendő költségek fedezésére a járásokból már 160 frt gyűlt be, melyet Dr. Ompolyi Matray Ernő, mint a Virág-ünnepély kezdeményezője és bizottsági tagja az alispántól átvett.

— **Felhívás** alföldi gazdatiszt- és erdész-társainkhoz. A magyar korona területén foglalkozó gazdatisztok és erdészek segély-egyesülete a f. 1880 évi febr. 10 és 11-én Budapesten tartott közgyűlésen megalakulván, ezen alakuló közgyűlés egy részint a fővárosban, részint a vidéken lakó tagokból alakított választmányt küldött ki, s ezt első sorban azzal bizta meg, hogy a már megalakult segély egylet kebelében igyekezzen a nyugdíj-intézet mentül előbb létesíteni. A választmány tekintetben lelkesen kezdte s komoly megfontolással párosult eréllyel folytatja az előmunkálatokat. A birtokos urakhoz felhívást intézett; az ajánkozó birtokos társulatokkal alkuba bocsátkozott, s saját szakértőivel is megtegetti az előszámításokat stb. stb. — Mindezen törekvés azonban sikertelen marad mindaddig, míg a választmány tájékozva nem lesz az irant, hogy mintegy hány tagja van hazánkban a segélyegyletnek. Miért is aláírási leveket bocsátott ki a választmány s vidéki tagjait segélyegyleti tagok gyűjtésére hívta fel. — Minthogy pedig kívánatos, hogy az aláírások lehetőleg tömegesen terjesztessenek fel legkesőbb május hó végéig, és minthogy a jó ügy érdekében különben is óhajtanó, hogy az e téren nemes példával előttünk járt földi kartársaink módjára mi alföldi gazdatisztok és erdészek egybegyűljünk s elejét adjunk; ennélfogva tisztelettel kérjük Békés-, Congrad-, Bihar-, Jász-Nagykún-Szolnok-, illetőleg Arad-megyei kartársainkat; szóval mind azokat, kik egyesületünk törekvését pártolják, s kiknek B.-Csaba legkönyebben elérhető központul szolgál, legyenek szivesek **f. 1880-ik évi május hó 17-én, pünkösd hét. ón, délután 3 órakor, B.-Csabán, a kaszinó helyiségében megjelenni.** E nap délelőttjén a békésmegyel gazdasági egylet közgyűlését tartja. Ezért, és a Csabán összpontosuló vasuti vonatok érkezési és indulási idejére való tekintetből is legalalmasabbnak véltük a mondott napot és órát választani. — Székács István jószág felügyelő Orosházán, Ferber Béla tisztartó Csudaballán, választmányi tagok.

Tarkaságok.

Kérdik az egyetemi orvos-tanártól, hogy miért bocsátott át oly sok képzetlen hallgatót a vizsgákon.

— Hát hiszen később ezek fognak miáket consiliumokba hívni.

* * *

Talleyrand és kárpitosa. Talleyrand ur kárpitosa már regóta vart a kires külügyér számára készített gyönyörű kocsí árának kifizetésére. Egy ízben sikerült behatolnia ő nagyméltósága színe elé, kezében a számlával.

— Önnök tartozom, tehát szükség, hogy ki legyen elégitve, ennél mi sem lehet igazságosabb.

— Oh! polgár minő kegy!

— Ebben éppen semmi kegyet nem látok.

— Mennyire halás vagyok!

— Épen semmi halával nem tartozik azért.

— Tehát csakugyan azt igéri ön, hogy ki leszek fizetve?

— Minden bizonynyal.

— S mikor, polgártárs?

— Mikor!... Oh! ön nagyon kíváncsi!

* * *

Voltaire és az isten szolgálja. Voltaire egy ízben egyik barátjával sétálgatván, szembe találják egy urvacsora vivő papot és kíséretét.

A nagy bölcsész a menetet megpillantva, levette kalapját.

Barátja ezt látva, kérdezte tőle, hogy kibékült-e már az istennel?

Mire Voltaire így felelt:

— Köszönünk egymásnak ha találkozunk, de nem beszélünk együtt.

* * *

Hathatós gyógyszer. Z... ur, nagyon házsártos természetű férj s gyakran panaszkodott ipjának azon allítólagos sok boszuság miatt, melyeket neje okoz neki.

Az após végre megunva ezt, így száll hozzá egy ízben.

— Ez igazán bosszantó önre nézve a végén is. Ha leányom folyton így rosszul viseli magát, ki fogom tagadni őt vagyonomból.

Z... ur nem ment hozzá többé panaszra.

* * *

Egy irlandi ember a törvényszék elé került többnejűség miatt. Hét asszonyt vett el feleségül egymásután — a telhetetlen.

— Hogy lehet valakinek olyan megkeményedett szíve, hogy így megsalhasson hat szerencsétlen nőt? — kérde a bíró.

— Hat kérem egy jó nőre akartam akadni, s még így sem sikerült.

* * *

Egy utas valami okból nem volt megelégedve szobájával, s mással kívánta azt felelelni. Kapott is ugyanazon emeleten egy ép akkora szobát, mint volt az előbbi.

Mikor aztán fizetésre került a sor, látja, hogy első szobája két frankkal, a második pedig hárommal szerepel a számlán.

— Miért drágább ez amannal? — kérdi a vendéglőstől.

— Oh kérem, mert a másodikban — óra van.

— Hol? kérdi az utas.

A vendéglős az ablakhoz megy, kinyitja és nagy büszkén rámutat a városház tornyanak oda látszó órájára.

Tudomány és irodalom.

— Beküldetett hozzánk a következő mű: „A honalapítói emlékszóbor kérdés, függelékül az orsz. m. k. zeneakadémiai újjászervezéséhez.” Irta Borsody Szilágyi Dezső építész. Két térkép meléklettel. Ára 80. kr. Kapható Budapesten Aigner Lajos könyvkereskedésében. Ajánljuk az érdekes művet a nagy közönség figyelmébe.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Sipos Soma



Ház- és szálló-eladás!

Alólirottak a szentesi úton, a „Sas” vendéglő szomszédságában levő 1600. szám alatti háza, mely a belső piac térhez igen közel esik, s

**egy bolt helyiséggel, 3 szobával, kamarával,
pinczével**

van ellátva, előnyös fizetési feltételek mellett **szabad kezbe**

eladó.

Ugyszintén alólirottak a Maczó-érben levő és jól gondozott

szállója

akár ö, akár holdszámra bármikor eladó.

Venni szándékozók értekezhetnek alólirott tulajdonossal.

Kalmár Soma,

Szarvason.



HIRDETÉSEK.

Triesti Azienda assicuratrice
 legrégibb biztosító-intézet, fenáll 1822 ik év óta
12 millió frt biztosítási alappal!
Értesítés a t. biztosító közönséghez.

Budapest, 1880. apr. havában.

Mintán a jégbiztosítást ezen 1880. évre megnyitottuk, van szerencsénk a t. biztosító gazdaközönség figyelmét kiváncsólólag azon okból intézetünkre felhívni és terményeinek jég elleni biztosítására ajánlkozni, mivel ez idén különösen a repeze termelő gazdaközönség részére fontos új kedvezményt nyújtunk; miután a repeze és más olajnövények levágatásuk után is jégkárosításnak vannak kitéve, a biztosítást minden díjpótlék nélkül a repezevágatás kezdetétől számított 8 napra kiterjesztjük, holott minden más intézetnél a biztosítás az aratással megszűnik; ezen kedvezmény azon feltételhez kapcsolván, hogy a vágás kezdete az első aratási napon nálunk bejelentések, továbbá, hogy a repezével egyidejűleg vagy a repezevágás napjaig gabnatermése is nálunk biztosíttassanak.

Intézetünk több év óta minden versenyintézet közt a legelőőbb jégbiztosítási díjakat számítja és az idén külön díjengedményt nyújt a gabnatermésektől, a biztosítási díjakat pedig szeptember hó 1-ig váltó mellett hitelezni hajlandó.

Az illető vidékekre kiszabott díjleteink és díjengedményeink közöltetnek, bevallási ívek kaphatók minden jelentékenyebb helységben szervezett kerületi ügynökségeinknél és az ország nagyobb városaiban létező kötvény kiállítás joggal felruházott főügynökségeinknél.

A triesti Azienda assicuratrice
 magyarországi képviselősege.

Szarvason kerületi ügynök Maressek István.

3—3



Tisztán kezelt, vetésre alkalmas

eredeti

pignoletti tengeri

kapható

m.-mázsánsként 8 frtjával helyben

Décezy Ferenczről.

2—2



Nagyérdemű közönség!

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy

Czukrász és mézeskalácsos üzletemet

folyó évi május 6-tól kezdve a kórház-utczai Weibberger-féle saját házámba helyeztem át.

Szükségesnek láttam ezen lakváltoztatást a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, s egyszersmind továbbá szíves pártfogásába úgy magamat, mint üzletemet ajánlani.

Szarvas, ápril 30-ik 1880.

Lévay Imre.

czukrász és mézeskalácsos üzlet tulajdonos.

1—3

Gazdászok, gépészek, gépmunkások, iparosok figyelmébe!

Alólírott ajánlja **oroszvászon, tűzoltó-czvitelch**, sima és csikos terra-zövetek, továbbá kékfestő-kelmékből dúsan berendezett raktárát a

nyári idényre.

Ugyanitt **czérnaszövetek** a legújabb minőség szerint kaphatók, melyekből **egész öltözetek** elkészíttetése is elvállaltatik

6 forinttól feljebb.

Tisztelettel

Fischbein Ignác,

posztó- és rőfös-kereskedő
SZARVASON, saját házában.

1—3